

извѣстіе, трѣгва пакъ Исусъ къмъ Іудея, за да събуди заспалый си пріятель, Лазаря, отъ смъртный сѣнь.

А въ пхтѣтъ попытанъ отъ младый богатъ : какво да прави той, за да има животъ вѣченъ, казва му, че освѣнь законытѣ, които отъ дѣтинството си е упазилъ, споредъ думата му, трѣба да продаде и сичкытѣ си притежанія, че да ги раздаде на сиромасытѣ. И понеже младыйтѣ си отиде наскърбенъ, Исусъ каза че мжно е богатытѣ да влѣзжтъ въ небесното царство. Подирь са обѣшава на ученицытѣ, че на второто бытіе ще сѣднжтъ на прѣстола, да сжджтъ племената Израилеви ; и че другытѣ, които оставжтъ сичкото за името му, ще наслѣджтъ животъ вѣчный. За да не мыслжтъ обаче, че само на Израилтянытѣ са отнася туй обѣщаніе, приказва имъ притчата за домовладиката, какъ той като наплащаше на работницытѣ на лозьето си, даде на онѣзи които бѣхж дошли по единайсетътъ часа равна цѣна съ онѣзи що бѣхж дошли отъ най напрѣдъ. (Іоан. ѿ. 1—16 Мат. ѿ. 16. К. 1—16. Марк. ѿ. 17—31 Лѣк. ѿ. 18—30.).

§. 51. *Исусъ възкрсява Лазаря.*

Като пристигнж Исусъ въ Виѳанія, сърдечно са наскърби, като видѣ сестрытѣ на умрѣлыйтѣ си пріятель че проливать сълзы, и многото хора които бѣхж дошли отъ Іерусалимъ за да ги утѣшаватъ. И тѣй вѣнь отъ градътъ, дѣто бѣхж дошли да го посрѣщнжтъ, като ги утѣши, че ще възкресе братъ имъ, поиска да отиджтъ на гробътъ. Тамъ като пристигнж, повелѣ да вдигнжтъ камъгътъ, който покрываше врата-та гробны. Туй като станж, издигнж си очитѣ къмъ небето, благодари Бога, че послушва сѣкога молбытѣ